

Vardagen får nya dimensioner

Bladhska galleriet, Skara

Eva Ström Svensson

Utställningen pågår till den 7 oktober

**“Målningarna fylls med glädje
med livets vemod i botten, som
hon själv så träffande uttryckt det.**

Om verklighetsavbildande måleri är bra gör det något alldeles ovanligt med vardagen. Genom att stanna upp och se det alldagliga med respekt och intresse får målaren oss att se det för oss välbekanta på ett nytt sätt. Verkligheten blir större.

Få konstnärer kan göra det bättre än Eva Ström Svensson. Hon är nu aktuell med ännu en och övertygande utställning på Bladhska galleriet. Den (skenbara är det bäst att tillägga) enkelheten i hennes bilder får en att försjunka i det vi annars går förbi. Vardagen får nya dimensioner på nått lika märkligt som tillsynes självklart vis. Det lilla blir stort. Genom att så omsorgsfullt skildra föremålens yta får hennes målningar oss att stanna upp och reflektera. De drar till sig vår uppmärksamhet som när någon säger något intressant med låg röst och får oss att lyssna mycket, och framför allt att höra mycket mer, än den som skriker.

Hennes motiv är variationer på ett terna. Hon ställer upp några vardagsföremål i rummet, det kan vara några äpplen, ett vattenglas eller keramikkarl. Ljuset faller in på dem, ofta från sidan. Det milda sidoljuset tar fram volymer och glansdagar. Varje föremåls speciella materialkänsla lyfts fram. Man upplever den exakta texturen.

Eva Ström Svensson målar alltid direkt inför föremålen. Aldrig efter foton, om inte fotot är en del av föremålen i motivet. Därför vore det fel att kalla hennes målningar, så exakt avbildande de kan tyckas, för fotorealistiska. Det finns inget av fotografiets kalla och objektiva avbildande i hennes målningar. Tvärtom är de fyllda av en värme som bara det personliga engagemanget och inlevelsen kan skapa. Hon vill någonting mer än att avbilda. Hon skapar en stämning. Hon är trogen sina ögon, men också sitt bildkunnande och sin vision. Varje föremål fokuseras med en sådan varm intensitet att det får en ny angelägenhet. Glanser och speglingar i målningens föremål blir både måleiriska effekter och får en symbolisk dimension. Hon gestaltar känslor lika mycket som föremål. Det handlar om en syn på tillvaron som får styra konsten. Och då blir föremålens tinglighet; så påtaglig den än må vara, mindre viktig än det som föremålen

kan förmedla. I hennes målningar är de ofta fyllda av stillhet och melankoli. Hon tillämpar ett slags konstnärligt "gräv där du står" i sitt Lundsbrunn. Målningarna fylls med glädje med livets vemod i botten, som hon själv så träffande uttryckt det. Det finns en talande tystnad i bilderna. Det är ett grepp man känner igen från mästare som Vermeer och Hammershøj.

Målningarna byggs upp i lager på lager med stor noggrannhet och omsorg. De är finstämda i färgen, men ljusskildringen är det viktigaste. Självklart blir de mest vardagliga föremålen i närmiljön liksom upphöjda till något större när de ägnas all denna måleriska uppmärksamhet och omsorg.

Vad handlar då bilderna Om? Det är stilleben/uppställningar. Men inte i första hand vanitasbilder som berättar om livets förgänglighet. Det handlar mera om det lilla livet, dagarna och dagarna som kommer och går. Kanske handlar de här målningarna om alla vi grå och obetydliga som längtar efter att bli sedda med respekt och empati.

Just därför att vi kommer vardagsföremålen så nära startar en dialog mellan bild och varje enskild betraktare. Och det är där konsten får sin betydelse. Konst som startar sådana processer är den bästa.

BO BORG